

De Single en Duo-handed: alleen voor fanatieke zeilgekken!

De Single en Duo-handed pretendeert het zwaarste en leukste zeilevenement te zijn. Er wordt wel eens beweerd dat het zwaarder is dan een oceaanoeversteek. Een verslag van een onstuimige oktobertocht van Annelies Wichers.

Kom uit je comfortzone!

Goed nieuws voor solo en duo zeilers! Je kan een flinke uitdaging aangaan, je lekker afmatten, heel veel golven trotseren en jezelf gigantisch tegenkomen. Gewoon in eigen land en met beperkte tijd. Slinger jezelf eens uit je comfortzone en kom door het overwinnen van uitdagingen in je 'magic zone'. Het mooie is dat je deze uitdaging met jezelf en je schip aangaat (en met je maatje als je de duo zeilt). En verder helemaal met niemand. Dit is jouw tijd, met jouw boot, het water, de wind, de zon, het getij, dag en nacht. Helmen en vesten voor jou alleen.

Sinds 1969 wordt deze bijzondere wedstrijd op 16 oktober gevaren. Er verschijnen gemiddeld zo'n 80 schepen aan de start met allemaal fanatieke zeilgekken, waarvan ongeveer de helft de finish haalt. Hoe het werkt? In het kort: je krijgt een vaaropdracht die je binnen vier etmalen moet uitvoeren, daarop staan een aantal locaties en opdrachten die je naar eigen inzicht uitvoert. Per etmaal moet je zeven uur aaneengesloten rust nemen. Het geheime document zit, heel spannend, verzegeld in een koker met hangslot. Op het moment van de start krijg je daarvoor de code. Je bestudeert de opdracht en je geeft binnen een half uur je verwachte zeiltijd op. De winnaar is de zeiler die het dichtste in de buurt zit van de geschatte zeiltijd en met het mooiste handgeschreven logboek. Klinkt simpel toch? Pas maar op, ik heb pas bij mijn vierde poging kunnen finishen. En had al wel de Atlantische Oceaan rondgezeild! Lees en huiver, of geniet.

Klassieke langkieler

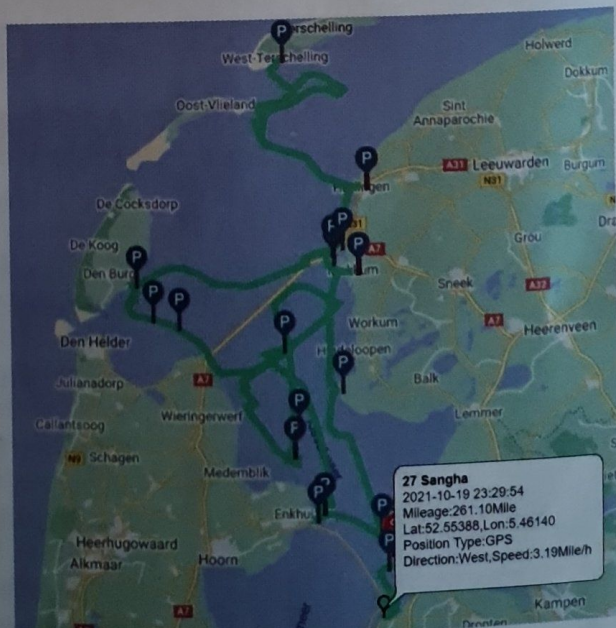
Ik doe dit keer mee met de duo-handed samen met nicht Willy en vaar op mijn Trintella 3A. Deze klassieke langkieler is met haar twee masten een lekker stevig toerschip, maar niet bepaald een wedstrijdboot. Het zal een fikse klus worden om binnen de tijd te kunnen finishen.

Zaterdag 16 oktober 2021

13.00 start vanuit Lelystad. ZW 4 Bft. afnemend naar 3. We varen meteen in noordelijke richting, het eerste half uur puzzelen we ons suf hoe we de zeilopdracht het meest tactisch kunnen varen, rekening houdend met de weersvoorspelling en het getij. Met behulp van de gennaker bereiken we ons eerste doel Stavoren om 18.00. Schip vast en rennen naar de VVV waar we het allerkleinste vrouwtje in de etalage fotograferen, dan als de bliksem weer op weg naar Makkum. In het donker zoeken we daar een pand met de naam Bajes. Gevonden! We maken een treffende selfie. Er ligt gelukkig nog één solozeiler in Makkum, Martin. Samen voelen we ons sterk en bespreken nog wat tactieken. Ondertussen is het tegen 23.00 en we gaan naar bed. Morgen heel vroeg op, de wekker staat op 4 uur.

Zondag 17 oktober

04.30 uur. ZW 4/5 Bft. We worden wakker van geklop op de kajuit. Nee, de eerste ochtend al verslapen! Suf kruipen we uit de warme bedjes, hijsen we ons in de thermo's en zeilpakken en gooien binnen tien minuten los, zonder koffie. Het is bezeild naar de Lorentzsluis en we worden vlot geschut. In het donker is het altijd spannend op de Boontjes, we missen op een haartje na een onverlichte ton. Bij Harlingen wordt het gelukkig licht en halverwege de Pollendam krijgen we de stroom mee.

Eindelijk een beetje rust in de boot om koffie en thee te zetten. We moeten het rondje Meep varen en ik heb het zo uitgekiend dat we zoveel mogelijk stroom mee hebben en niet tegenstrooms hoeven te kruisen, dat is met deze boot een No Go. Er zit een zeer ondiep en matig betond stuk in deze hoek van het Wad. Met ingehouden adem, starend op de dieptemeterdiep en met diep respect houden wij ons aan de vaargeul en zeilen een minder fortuinlijk en stevig vastgelopen deelnemer op tien meter voorbij. Geen kans om hem eraf te slepen. Hij ligt al te hoog en te droog.

Annelies Wichers (r) en nicht Willy.

Op Terschelling moet ik een stempel zien te bemachtigen, niet veel bedrijven hebben dit. Op de jachthaven zou er eentje zijn, maar dat vind ik te ver om te varen. De tijd dringt enorm voor gunstige stroom. Om 14.00 leggen we aan bij een zeehondentourboot. Ik ren de steiger op, krijg van de enthousiaste fietsenboer spontaan een supersnelle elektrische fiets mee en spurt naar het Wakend Oog. Het stempel ligt al klaar. Pats, die zit er ook weer op. Als Mathieu van der Poel in zeilpak terug naar de boot. Maatje Willy staat al klaar om te vertrekken, op vol vermogen de haven uit en de zeilen omhoog. We hebben het gered, nog net het laatste stukje stroom mee naar de kleine Slenk. Het volgende doel is Texel.

De wind blijft Z/W en hoe we ook rekenen, de kortste weg binnendoor via het Inschot halen we niet. Te smal om te kruisen, kritisch ondiep en dan ook nog in het donker. Met de stroom mee kruisen we de Vliestroom en zetten door naar Harlingen. Verder varen is geen optie meer met stroom en wind tegen. Na dertien uur racen zetten we de kachel aan, ruimen de boot op, checken het weer, puzzelen nog een uur op de route, schrijven het journaal, gaan lekker eten en naar bed. We zijn gewoon doodop. Morgen weer vroeg op.

Maandagochtend 18 oktober

Z/W 4. Al mijn collega's zijn aan het werk en hebben geen idee wat deze zeezot aan het uitvoeren is. Ik probeer met een zware langkieler de Boontjes te kruisen... en kom gewoon niet vooruit. Helaas een shitbesluit om te nemen, we moeten de motor aanzetten. Liever strafpunten dan opgeven.

Aan het einde van de Boontjes wordt het vaarwater weer breed genoeg om met lange slagen te kruisen en we zetten zeilend koers naar Texel. Het wordt een prachtige tocht met zon, we persen alles uit de boot en trimmen continu. Om 12.30 varen we de haven in. De traptreden op de dijk moeten worden geteld. Nog een paar andere gekken in zeilpakken rennen de trap op en af, verwonderd bekeken door toeristen. Snel varen we de haven weer uit.

Voor Den Oever begint tergend langzaam de stroom weer mee te lopen en ternauwernood kruisend halen we de sluis. Het is ondertussen 16.30 en het volgende doel is: op het IJsselmeer een gesloten 8 varen rond het windmolenpark en de Kreupel. Toch gauw 45 Mijl. De enige plek voor een rust is de Kreupel. We kunnen niet anders, we moeten nu doorzetten en die Kreupel zien te halen. We varen naar de boei "Sport B" op het midden van het IJsselmeer. Vandaaruit omhoog richting de Afsluitdijk bij Breezanddijk. Tussen alle windmolens en werkschepen aan de dijk, ligt daar een betonde geul die we gelukkig nog net met het laatste licht en de wind in de rug kunnen nemen.

Wat is dit windmolen park bizar groot. Het is heel erg futuristisch en unheimisch in het donker. We moeten nu tegen de wind in werken. Wat is dat dan nog een eind, helemaal als je niet hoog aan de wind kan zeilen. Op de AIS zien we al vanaf 22.00 schepen liggen op de Kreupel. Voor ons wordt het echt nachtwerk. Als we tegen 02.00 aankomen op het stikdonkere eiland staat als grote verrassing vriend Erik ons op te wachten met een zaklamp en ach, het is nu toch al laat, we nemen nog een slaapmutsje. Mag wel na zestien uur vol in touw.

Dinsdagochtend 19 oktober

Om 07.00 gaat de wekker, maar potdichte mist en amper wind. Wat een tegenvaller, we moeten even wachten. Om 9.30 is er een beetje zicht en met een zuidelijke wind zwabberen we terug naar sport B om het achtje te sluiten. Daar zijn we pas om 12.00. Er komt een flinke bak wind aan; zuidelijk 7 tot 8 Bft.

We hebben nog het volgende te doen: een opdracht in Lemmer en Enkhuizen en ergens twee uur ankeren. Dit wordt lastig, met nog maar 25 uur op de klok. Ik schat even in: 20 uur zeilen en vier uur voor de opdrachten..... En de energie begint op te raken. Het is oktober en koud, de meeste handschoenen zijn nat. Maar we laten ons niet kisten! We houden ons op de been met drop, chocolade, diepzinnige gesprekken en flauwe grappen. Hoe zwaarder de tocht hoe hoger het moreel.

"Hoe zwaarder de tocht, hoe hoger het moreel"

Best een ruige tocht

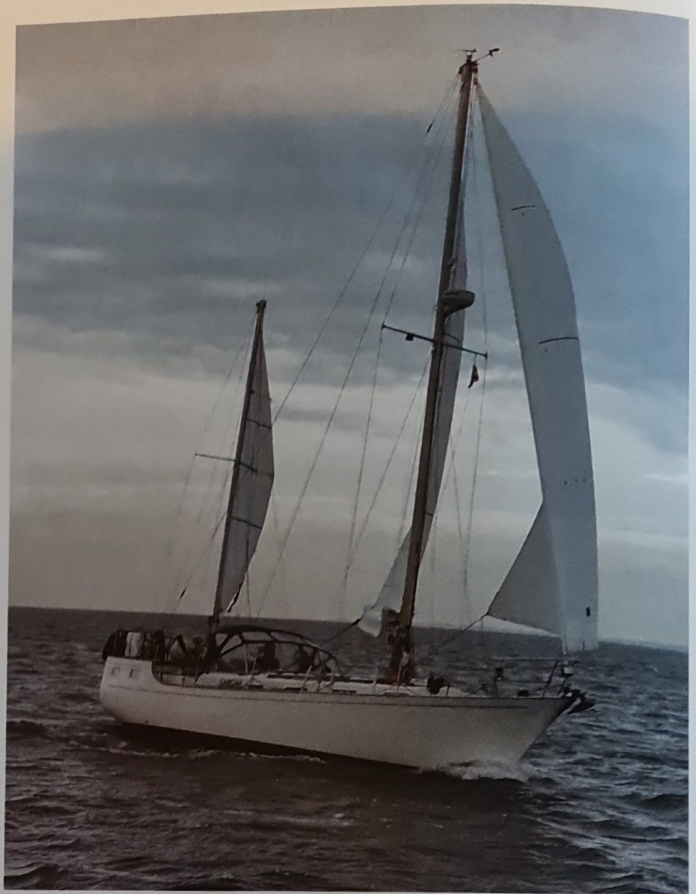
We kiezen als eerste voor Lemmer, daar moeten we met deze stevige zuidenwind redelijk bezeild kunnen komen. Helaas draait deze na een uur naar ZO en verleggen we de koers naar Enkhuizen. Jemig zo schieten we niet op vandaag.... Met dubbel gereefd grootzeil, iets ingerolde genua en de bezaan is het best wel een ruige tocht. Maar ik beloof niet Willy dat we over een paar uur in de zon voor anker, relaxed een echte "happy 2 hours" gaan beleven. Ik had mijn dappere opstapper en best wel ervaren zeilster van te voren gewaarschuwd dat het een paar intensieve zeildagen gingen worden, maar na al deze dagen door watermassa's sleuren en beulen wordt dit bericht met enig ongeloof ontvangen. "Ha, leuke grap, tot nu toe blij geweest met amper 5 happy minutes". Het is ook onvoorstelbaar in deze kolkende watermassa.

Enkhuizen

Om 16.00 varen we de beschutting van de hoge bomen voor Enkhuizen in. Relaxed laat ik het anker met het elektrische voetknopje naar beneden ratelen. De verwachte zon breekt door. De pakken gaan uit, een witte wijn en borrelhapjes poppelen uit de kombuis, zonnebrillen op, kussens op de bank. Het lijkt de Carieb wel! Verplicht twee uur ankeren. Ja dit was geen grap, maar het ultieme moment. We liggen gewoon even in een 'magic zone'. Uitgerust en goed doorvoed, maar wel met de hijgende tijd in onze nek, varen we Enkhuizen in om bij de Almanak een selfie te maken.

De laatste etappe

Om 1900, de tijd dat een gezellige comfortzeiler de keuze voor een restaurantje maakt, kiezen wij weer het ruime kolkende sop, klaar voor de laatste stormachtige etappe. De wind neemt nog meer toe en morgen is 8 tot 9 Bft. voorspeld. Ik besluit

De Sangha onder zeil

Lemmer te laten liggen, uit die hoek kom ik niet meer op tijd terug tegen de wind in. Het wordt een hele bijzondere tocht, bij het felle schijnsel van de volle maan kruisen we met een sissende en gierende snoeiharde wind in de strak gereefde zeilen naar de finish in Lelystad. En hoe hard het ook waait, in de beschutting van Lelystad hebben we nog grote moeite om er zeilend te komen. Om 23.40 kruipen we met een slakkengang van 1 mijl over de finish.

We worden door de organisatoren Elly en Frits en een hele club zeilers opgevangen. Iedereen springt aan boord en knoopt lijntjes vast. De kajuit stroomt vol en over van plezier, sterke verhalen en champagne. Wat een lol. Wat een belevenissen en Magic.

Heb je ook zin gekregen om mee te doen? Dit jaar is het weer op van 15 t/m 19 oktober. Schrijf je in via de site www.singlehanded.nl

Annelies Wichers
Sangha, Durgerdam.